

hverken søges eller modtages nogen Oplysning herom — det samme gælder fremdeles for dem under deres Ophold paa Stiftelsen og ved deres Udskrivning. Undtagelser herfra ske kun, naar de ugifte Kvinder udtrykkeligt begære at renoncere paa den dem tilkommende Hemmeligholdelse — hvad der kan faa Betydning for Børnene ved Legitimationen af deres Arveret efter Mødrene — eller de efter deres Udskrivning ønske at erholde Plejehjælp til deres Børn; i sidste Tilfælde bliver det nemlig for at bestemme deres Berettigelse til at nyde samme efter de herom gældende Regler og for Udbetalingsens Skyld nødvendigt, at Stiftelsen udspørger dem om deres Navne m. v. og notere Svarene i Protokollerne, men heller ikke om disse Mødre, der saaledes ifkun for Plejehjælpens Skyld have navngivet sig, gives der nogen Meddelelse til private eller det offentlige vedrørende deres Navn eller andet, der kunde lede til Udfindelsen af, at de have opholdt sig paa Stiftelsen.

Hemmelighedsprincippets Opfattelse paa den nævnte ubetingede Maade medfører, at Spørgsmaalet om virkelige Betingelser for ugifte Kvinders Indlæggelse paa Stiftelsen bortfalder, og saaledes er det derfor gaaet med Forskriften om Trang i Reskriptet af 1787 som Betingelse for ugiftes fri Indlæggelse. Noget Misbrug af Stiftelsen som Følge heraf finder imidlertid ikke Sted. Af de paagældendes Klæde- dragt o. s. v. er der tilstrækkelig Erfaring for, at de Kvinder, der behandles som Fripatienter paa Stiftelsen, udelukkende eller næsten uden Undtagelse henhøre til den ubemidlede Klasse. Ønske mere velstillede Kvinder at skjule deres Skam paa Stiftelsen, fordi den fremfor noget andet Hjem som Sted for deres Barselsærd yder den største Garanti for en ubrødelig Tavshed, ville de lade sig indlægge som betalende Patienter for at opnaa de dermed følgende Begunstigelser; denne Betaling er tilmed sat meget lavt, nemlig til i alt 4 Rr. pr. Dag, jfr. fgl. Reskript af 7de Oktober 1874, altsaa ikke blot for Ophold og Forplejning, men ogsaa for Jordemoder- og Lægeassistent.

Hvad dernæst angaar Afgang til Optagelse paa Stiftelsen for Udlændinge, som jeg alt kortelig har berørt foran, da staar denne dem aaben uden Betaling og paa ganske de samme Betingelser (ingen) som Indlændinge; noget særdeles mærkeligt heri er der dog neppe; det samme var, som anført under Frederiks Hospital, Tilfældet for Udlændinge, der søgte Indlæggelse paa dette Hospital, indtil fgl. Res. af 11te Juni 1875 afgjorde Spørgsmaalet i modsat Retning.

For Stiftelsen vil det under Hemmeligholdelsesprincippets Regime heller ikke være muligt at kontrollere, om de, der melde sig til Indlæggelse, ere Udlændinge; thi at de tale et fremmed Sprog, er ikke nok til at gøre dem til Udlændinge, og at de tale dansk, er ikke tilstrækkeligt Bevis for, at de ere Indlændinge. — Da der i Kjøbenhavn tjener et ikke ringe Antal svenske Piger, kommer der vel ikke saa faa af denne Nationalitet paa Stiftelsen; men at det, hvad der er bleven sagt, skulde være en hyppig forekommende Sag, at ugifte Piger fra Slaane tage direkte med Dampskib derfra til Stiftelsen for at føde, forholder sig ikke rigtigt.

I Finansaaret 1899—1900 var der indlagt paa Stiftelsen og i dens Filialer 1,538 ugifte Barselskvinder, hvoraf de 1,505 vare fritliggende og Resten, 33, betalende.

Med Hensyn til gifte Kvinders Optagelse paa Stiftelsen beskæmmer Reskriptet af 1787, Post I., at der blandt de 50 fødende, for hvilke Stiftelsen var bestemt, „fornehmlig maa være 10 særdeles fattige og stikkelige Borgerkoner af Kjøbenhavn, hvilke uden nogen Slags Betaling skulle plejes“. For at gifte Kvinder kunde opnaa Indlæggelse paa Fødselsstiftelsen, fordredes altsaa Trang, og at de vare Borgerkoner af Kjøbenhavn. Den førstnævnte Betingelse opretholdes fremdeles. Trangen forlanges dokumenteret ved Attest fra vedkommende kommunale Distriktsforstandere; derimod er efter Canc. Skriv. af 30te November 1805 af den førstnævnte Betingelse bortfalden, at de skulle være Borgerkoner, saaledes at altsaa ogsaa andre fattige Koner nu kunne optages paa Stiftelsen; medens den anden Del af Betingelsen fremdeles staar ved Magt, nemlig at de skulle være fra Kjøbenhavn. Herefter ere altsaa fattige gifte Koner uden for Kjøbenhavn udelukkede fra vederlagsfri Indlæggelse paa Stiftelsen; en Undtagelse herfra er dog hjemlet i den seneste Tid, idet Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet ved Skrivelse af 8de Februar 1899 har tilladt, dog inden for et begrænset Antal, at ogsaa gifte Barselpatienter hjemmehørende uden for Kjøbenhavn maa modtages til vederlagsfri Behandling og Ophold paa Stiftelsen, naar det efter Erklæring fra Stiftelsens Overaccouchør maa antages, at der vil være særlig Fare forbunden med Fødslen for Moder eller Barn, og vedkommende Barselpatient derhos ikke nyder Fattighjælp samt ved Attest fra By- eller